

בש"פ 3126/18 - יעקב שמעון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3126/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: יעקב שמעון

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו
(כב' השופט א' הימן) במ"ת 17-11-6819 מיום
9.4.2018

תאריך הישיבה: י"ד בא'יר התשע"ח (29.4.2018)

בשם העורר: עו"ד תמייד סננס

בשם המשיבת: עו"ד אפרת גולדשטיין

ההחלטה

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

השתלשלות האירועים והליך המעצר

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

1. ביום 2012.6.12 הוגש נגד העורר כתב אישום בגין עבירות של נשיאה והובלת נשק ללא רשות על פי דין; שימוש בסימן זיהוי רכב מזויף; והחזקת רכוש חדש כגנוב, וביום 28.5.2013 הורשע העורר בעבירות אלו על פי הودאות במסגרת הסדר טיעון, ונגזרו עליו 30 חודשים מאסר בפועל (לצד עונש מאסר על תנאי, שפורט בגזר הדין). על פי עובדות כתב האישום המתווך ביום 26.11.2012 בשעה 00:35 או בסמוך לכך, רכבו העורר ונאמם נסף (להלן: א.א.) על אופננו מסוג MAX-T שמספר שילדתו טושטה, ונsea לוחית זיהוי מזויפת שמספרה נזהה להיות 1490065 (להלן: אופננו). העורר וא.א. לבשו מספר שכבות וכן שכפ"רים וכפפות. בתא האחסון, המצוי מתחת למושב האופננו, החזיקו השניהם בקוק ובו חומר דליק. העורר נשא והוביל על גופו שני אקדחים גנובים (שפרטייהם תוארו בכתב האישום; להלן: ההליך ב-2012 או כתב האישום מ-2012).

2. בחודש פברואר 2016 החלו מגעים בין משטרת ישראל (להלן: המשטרה) לבין א.א. לשם הגעה להסכם עד מדינה זהה נחתם כמה חוזדים לאחר מכן. במסגרת הודיעותיו, מסר א.א. פרטיהם על האירוע המתואר בכתב האישום מ-2012, ובין היתר כי הנסיעה שלו ושל העורר על האופננו הייתה חלק מתוכניתם לגורום למותם של אנשים המזוינים לשיטות (ולשיטות אחרים) עם חברה אחרת בראשון לציון (להלן: חברות מוסלי) ונוכח מעצרם על ידי המשטרה באותו לילה, תכנית הרצת לא הושלמה. בחודש מאי 2016, כ-10 ימים לאחר שנחתם הסכם עד המדינה עם א.א., עזב העורר את הארץ לארגנטינה וכחץ שנה לאחר מכן יצא נגדו צו מעצר בינלאומי. בחודש אוקטובר 2017, בתום הליך הסגירה שהתקיים בעניינו, הועבר העורר לארץ וחודש לאחר מכן הוגש נגדו כתב האישום נושא העරר שלפנינו (להלן: כתב האישום הנוכחי). על פי עובדות כתב האישום הנוכחי, על רקע חدام של העורר, נאשם נסף ואחרים כי אנשים המזוינים לשיטות עם חברות מוסלי עומדים מאחורי רצח חברי, הם קשו קשר עם אחרים להביא למותם של בני חברות מוסלי. לשם הוצאה תכנית הקשר לפועל הצעידו העורר ונאשם נסף בכלי רכב גנובים ובכל נשק ותוכננו לאروب שלושה אנשים המזוינים עם חברות מוסלי, בדרךם חזרה משדה התעופה, ושם לירוט בהם ולגורום למותם. בהתאם לאמור (ובהמשך לתיאום שתואר בכתב האישום הנוכחי), נסעו א.א. והעורר על גבי אופננו גנוב MAX-T שמספר שילדתו טושטה ונsea לוחית זיהוי מזויפת שמספרה נזהה להיות 1490065, להביא את האקדחים שהוסלקו במקום מסתו על ידי נאשם אחר ושבהם תכננו לעשות שימוש לשם ביצוע הרצת. בנוסף, החזיקו א.א. והעורר בתא האחסון ומתחת למושב האופננו בקוק ובו חומר דליק. בהמשך, לקחו א.א. והעורר ממקום המסתור שני אקדחים גנובים (שפרטייהם זהים לאלה שתוארו בכתב האישום מ-2012 – ע' פ') ומהסכו בדרךם לאסוף כל נשק נוספים ממוקם מסתו נסף. במהלך הנסיעה בשעה 00:35 נעצרו א.א. והעורר על ידי המשטרה ובשל כך לא הושלמה תכנית הרצת.

3. بد בבד עם הגשת כתב האישום הנוכחי, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בבקשתה טענה המשיבה כי קיימות ראיות לאורה באשר למינויו של העורר בכתב אישום זה, ובهن עדות א.א. וראיות המסויימות לה, וכי קיימת עילית מעצר בעניינו של העורר, הן נוכח מסוכנותו הנלמדת מהמעשים שייחסו לו, הן מחמת חשש להימלטוו מן הדין – בשים לב כך שעוזבת הארץ בסמוך לאחר שתעורר החשד כי א.א. חתום על הסכם עד מדינה, והוסגר רק לעמלה משנה לאחר מכן לאחר תהליך הסגירה. עוד צוין כי לעורר עבר פלילי המונה 25 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, בריחה ממשמרות חוקית, אלימות ונשק, וכי הוא נשא מספר רב של עונשי מאסר בפועל. בדין בבקשתה זו מיום 6.3.2018 ביקש בא כוח העורר לדוחות את הדין בשאלת קיומן של ראיות לכואורה ולמצות תחילת את הדיון בטענות המקדמית בדבר הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום הנוכחי ובהתאם נשמעו טיעוני הצדדים בנושא זה ובענייןUILות המעוצר. ביום 8.3.2018 הגישה המשיבה בקשה לקבעת דין נסף בבקשתה למעצר עד תום ההליכים לצורך הצגת ראיות חסויות בענייןUILות המעוצר במעמד צד אחד. בית המשפט קיבל בקשה אחרתה זו, ובדין מיום 26.3.2018 עיין, במעמד צד אחד, בחומר מודיעיני שהציגה המשיבה לביסוס UILות המעוצר הנטענות, אשר פרפרואה ממנה נמסרה לבא כוח העורר (להלן: החומר המודיעיני). כמו כן, בדין זה הסכים בא כוח העורר לקיומן של ראיות לכואורה.

4. ביום 9.4.2018 נעתר בית המשפט המחווזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) לבקשתו והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. אשר לטענתו של העורר כי כבר הורשע במעשה נושא כתוב האישום במסגרת ההליך ב-2012, נקבע כי כתוב האישום הנוכחי מבוסס על מסכת עובדתיות שלא הייתה ידועה במלואה בשנת 2012 וכן - בשלב הנוכחי, עת התגלו העובדות במלואן, יש בהן בסיס להעמדת העורר לדין בעבירות נוספות ולא נפל גם בתביעה כתוב האישום דנן; וכי העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום הנוכחי הן רק אלו שנובעות מהמסכת העובדתיות הרחבה המתוארת בו - שלא הייתה ידועה בהליך ב-2012. לפיכך נקבע כי אין מקום לקבל את טענה "כבר הורשעת" שהעלתה העורר. עוד צוין, בבחינת למעלה מן הצורך, כי במקרה דנן לא עומדת לעורר אף טענה של "סיכון כפול" מן הטעם שבעתה שהועמד העורר לדין על יסוד כתוב האישום מ-2012, לא היה הוא נתון לסכנות הרשעה בגין העבירות המיוחסות לוCut.

אחר דברים אלה קבע בית המשפט כי מתקיימת בענייננוUILת מעצר בדמות מסוכנות – נוכחות המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום הנוכחי, המגולל מסכת מורכבת וمتוחכמת של הוצאה תכנית רצח של שלושה בני אדם מן הכוח אל הפועל על רקע סכסוך בין חברות, אשר הوصلה באופן אקראי. בנוסף נקבע כי בעניינו של העורר קיים קשר סיבתי לכואורה בין אי חזרתו ארצה אלא לאחר הליך הסגירה, לבין הפיכתו של א.א. לעד מדינה ובכך בסיס ראוי לחשש כי יימלט מן הדין.

טענות הצדדים

5. מכאן העורר שלפני שבו טוען העורר כי כבר הורשע בעבירות בגין המעשה שעובdotיו מפורטות בכתב האישום הנוכחי, גם אם אין זהות מוחלטת בין כתבי האישום. משכך לעמדתו, הגם שהכרעה בשאלת זו מסורה למוטב שדן בהליך העיקרי (ולכן לא היה מקום כי זו תוכרע בהליך דנן), לא ניתן להמשיך ולהחזיקו במעצר. העורר מדגיש כי יש ליתן משקל לזמן הרוב שעבר מАЗ האירופים המיוחסים לו בכתב האישום הנוכחי; וכן לעובדה שכותב האישום בעניינו צורף להליך בתקיק 1131, האוחז קשת רחבה של אישומים חמורים ומורכבים וצפוי עקב לכך להישמע פרק זמן ממושך (להלן: תיק 1131). עוד טוען כי עצמתן של עילות המעצר בעניינו פחותה – אשר למסוכנותו, העורר גורס כי הודהתו במעשים שייחסו לו בכתב האישום מ-2012 והסכמתו לשאת בעונש מאסר בפועל בגין מאinyות את מסוכנותו; וכי אין במצבה ראיות המקימות חשש להימלטוו וממילא ניתן לענות על חשש זה באמצעות הפקדת דרכו והראות מתאימות נוספות. בענין אחרון זה טוען העורר כי לא היה מקום לקבל את החומר המודיעיני שהוגש במעמד צד אחד בהליך קמא, ובכלל זאת – את העורות באת כוח המשיבה על גבי המסמכים בדבר מידת מהימנות האמור בהם. בנוסף,טען העורר כי בעניינו דומה לזה של שני נאים אחרים בתקיק 1131 שוחררו ממעצר וגם מטעם זה יש להורות על קבלת העורר.

6. בדיון שלפני טענה באת כוח המשיבה כי אף לשיטתה טענתו של העורר בדבר הרשעתו בהליך ב-2012 צריכה הייתה להתרברר לפני המותב שדן בהליך העיקרי במסגרת הדיון במסגרת המקדיות, הקבוע לחודש يول' הקרוב (בשל עיכוב בנושא הסדרת יצוגו של העורר). לעומת המשיבה, גם אילו תתקבל טענת העורר בדבר הרשעתו בהליך הקודם עדין יהיה לייחס לעורר עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, המקימה גם UILת מסוכנות, וזאת מלבדUILת ההימלטות הנלמדת מהתנהלותו של העורר עבר להגשת כתב האישום הנוכחי (גם במנתק מהמידע המודיעיני). עוד טוען כי לעורר עבר פלילי מכבד וכי נוכח הנסיבות הנسبות שתוארו – אין בחלווף הזמן כדי להקים עילה לשחררו של העורר ממעצר. עוד טוען כי יש מקום להבחן בין עניינו של העורר לבין נאים אחרים בתקיק 1131 שוחררו ממעצר, למצער בשלב הדיוני הנוכחי.

7. לאחר שבדקתי את מכלול הנתונים שהובאו לפני והזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לא ראייתי להיעתר בעת זה לבקש העורר לשחררו בתנאים מגבלים, הגם שראיתי לקבל את עמדתו כי טענת " כבר הורשעת" ראוי שתתברר טענה מקדמית בהליך העיקרי. כאמור, לפי העורר בעניינו טענה מקדמית הנוגעת להרשעתו בהליך ב-2012. לפי הילך טענתו זו, המעשים נושא כתוב האישום האמור הם אותם מעשים המתוארים בכתב האישום הנוכחי (הgem שכתבו האישום אינם זהים מבחינת המסכת העובדתית כולה) ועל כן – משחרושע ונושא עונש בגין העבירות שייחסו לו בכתב האישום הקודם, לא ניתן להעמידו שנית בדיון בגין אותם מעשים. מבלתי שאטע מסמורות לגבי טענה מקדמית זו (וכן לגבי תשובהה של המשיבה לגופם של דבריהם), בנסיבות העניין שלפנינו זו ראייה לבירור במסגרת הדיון העיקרי, וכן סבורה גם המשיבה כعلاה מטעינה בדיון שלפני (ראו והשו בש"פ 3550/14 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (5.6.2014); בש"פ 370/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (2.2.2015); בש"פ 10087/07 חודונוב נ' מדינת ישראל (18.12.2007)). במובן זה הקביעות בהחלטת בית המשפט המחויז ברגע לטענות המקדימות שהעלתה העורר מבוטלות, ונושא זה יבוא לפתחו של המותב שדן בהליך העיקרי, שיכריע בו כחוכמתו.

8. יחד עם זאת, הגם שכאמור בפי העורר טענה מקדמית שראיה לבירור, אין סבור כי יש בטענותיו כדי להוכיח שליחסו להכנת תסaurus מעוצר שיבחן היכונות חלופת מעוצר בעניינו בשלב זה. מבלתי לגרוע ממשקנתו על אודות הצורך לברר את טענותיו של העורר בהליך העיקרי, ולמרות שלא נעלם מעניין העיקוב של אלו נוכח סוגית יציגו של העורר שטרם באה לפטרונה, מכלול הנסיבות המאפיינות את עניינו מובילות למסקנה כי יש להוותו במעוצר עד לבירור טענותיו המקדימות. בכתב האישום הנוכחי מיחסות לעורר עבירות של ניסיון לרצח וקשר קשור לביצוע פשע (ואעיר כי הצדדים הסכימו בדיון שלפני על כך שאיפלו תתקבלנה טענותיו המקדימות של העורר במלואן בדיון ניתן היה ליחס לעורר עבירה של קשר קשור לביצוע פשע). עבירות אלו, כמו גם נסיבות ביצוע המתווארות בכתב האישום הנוכחי, מעידות על מסוכנותו של העורר, ואין בידי לקבל את הטענה כי הודהו במסגרת ההליך ב-2012 מאינית או מפחיתה מסוכנות זו. אך יש להוסיף את העבר הפלילי המכובד העומד לחובתו של העורר, ואת החשש להימלטות מן הדיון של בעניינו, אף מבלתי להזכיר המודיעינו שהוגש גם לעוניו. כפי שעולה מטענות המשיבה בהליך כאן ובಹליך קמא, 10 ימים לאחר שנחתם הסכם עד המדינה עם א.א. יצא העוררמן הארץ לארגנטינה, האחרון לא התיצב לטישה שהזמין בחזרה, ולא שב לארץ אלא בתום הליך ה הסגירה כمفорт לעיל. השתלשות אירומים זו, לציד טענת המשיבה כי כבר באותו שלב התעוררו חשדות בקרב חברותם של העורר וא.א. שלפיהם זה האחרון חתום על הסכם כאמור, מעידה לדעתו כי קיים במקרה דנא חשש לא מבוטל להימלטות העורר מן הדיון.

9. על רקע כל האמור אין רואה מקום להורות בשלב זה על בוחנת אפשרות לשחררו של העורר ממעוצר או למעצרו בפיקוח אלקטרוני. לא לモטור לציין בהקשר זה כי בדיון שלפני טענה באת כוח המשיבה כי נכון לעת זה הדיון בטענותיו של המקדימות של העורר צפוי להתקיים בחודש يول', לאחר שIOSDER נושא יציגו על ידי הסניגוריה הציבורית. יש לקוות שכן כך יהיה והנחתתי היא כי ככל שיתעוררו קשיים בהערכתם למועד זה, ניתן יהיה למצוא מענה ליציגו של העורר למשך שלב הטענות המקדימות מבלתי שייגרם עיכוב נוסף.

סוף דבר, בכפוף להערתתי בפסקה 7 להחלטתי, העורר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו באיר התשע"ח (30.4.2018).

שובט

עמוד 4

